

Sygn. akt VIII RC 57/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 19 czerwca 2017 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie VIII Wydział Rodzinny i Nieletnich w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Dorota Pękała

Protokolant: sekretarz sądowy Ewelina Preś

po rozpoznaniu w dniu 14 czerwca 2017 r. w Szczecinie

na rozprawie sprawy

z powództwa G. B.

przeciwko małoletnim: A. B. i M. B.

o obniżenie alimentów

oddala powództwo.

Sygn. akt VIII RC 57/17

UZASADNIENIE

W dniu 6 lutego 2017 r. G. B., reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika w osobie adwokata, wniósł pozew przeciwko małoletniej A. B. i małoletniemu M. B. o obniżenie alimentów z kwoty po 400 zł miesięcznie na rzecz każdego z małoletnich, zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 25 czerwca 2013 r., sygn. akt X RC 3103/12, do kwoty po 300 zł miesięcznie na każde dziecko, począwszy od dnia 15 kwietnia 2016 r. ewentualnie od chwili wniesienia powództwa. Podniósł, iż nie uchyla się od płacenia alimentów na dzieci, ale ze względu na trudną sytuację życiową i finansową, ich wysokość przekracza jego możliwości. Nadto powód wskazał, iż koszty utrzymania dzieci znacząco spadły, gdyż małoletni M. uczęszcza do przedszkola a matka małoletnich nie korzysta już z pomocy opiekunki.

W odpowiedzi na pozew małoletnia A. B. i małoletni M. B., reprezentowani przez matkę S. B., wnieśli o oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu wskazała, iż sama wychowuje dzieci, nie otrzymuje żadnej pomocy, w związku z czym nie może pracować w pełnym wymiarze czasu. Ponadto powód nie uczestniczy w wychowywaniu dzieci.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. B. urodziła się w dniu (...) w S., a M. B. w dniu 4 sierpnia 2011r. w S., ze związku małżeńskiego S. B. i G. B.. Związek małżeński rodziców małoletnich został rozwiązany przez rozwód bez orzekania o winie wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 25 czerwca 2013 r., sygn. akt X RC 3103/12. Wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnimi Sąd powierzył S. B., jednocześnie ograniczając władzę rodzicielską G. B. do prawa współdecydowania o przyszłych istotnych sprawach dzieci. Kosztami utrzymania i wychowania A. B. i M. B. Sąd obciążył oboje rodziców i z tego tytułu zasądził od G. B. na rzecz małoletnich alimenty w kwotach po 400 zł miesięcznie dla każdego z nich. Sąd nie ustalił sposobu kontaktowania się powoda z małoletnimi dziećmi.

Dowód:

- odpis skrócony aktu urodzenia, k. 7-8, w aktach sprawy X RC 3103/12;

- wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 25 czerwca 2013 r., w aktach sprawy X RC 3103/12.

W czasie ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów małoletnia A. B. miała 7 lat, była uczennicą pierwszej klasy o profilu artystycznym w Szkole Podstawowej nr (...) w S.. Dobrze radziła sobie z nauką i obowiązkami szkolnymi. Małoletnia miała wadę wzroku, nosiła okulary, nie uczęszczała na odpłatne zajęcia. Obecnie ma 12 lat, uczęszcza do piątej klasy szkoły podstawowej oraz na zajęcia wokalu i gry na keyboardzie. Koszt zajęć dodatkowych wynosi 80 zł miesięcznie. W 2016 r. była na obozie w Ł., powód nie dołożył się do kosztów obozu.

Małoletni M. B. miał prawie dwa lata, z uwagi na opóźniony rozwój ruchowy pozostawał pod ścisłą kontrolą ortopedyczną; miał rozpoznaną szpotawość kolan i płaskostopie, w związku z czym nosił specjalne obuwie korygujące. Przez około 10 godzin dziennie pozostawał pod opieką opiekunki, której matka małoletnich płaciła 800 zł miesięcznie. Obecnie małoletni ma 6 lat i uczęszcza do zerówki. Małoletni jada obiady w szkole, za które matka małoletnich płaci 110 zł miesięcznie. Jest ogólnie zdrowy, używa wkładek ortopedycznych, ma wadę kręgosłupa.

W czasie ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów małoletnia A. B. i małoletni M. B. mieszkali wraz z matką w wynajmowanym od dnia 2 kwietnia 2013 r. mieszkaniu, przerobionym przez właściciela z kawalerki na dwupokojowe mieszkanie. Opłata za wynajem wynosiła 1200 zł miesięcznie, opłata za gaz 40 zł co drugi miesiąc, za energię elektryczną 120 zł co drugi miesiąc. Łączny koszt utrzymania mieszkania wynosił 1280 zł miesięcznie, z czego na każdego małoletniego przypadała 1/3 kosztów tj. 427 zł miesięcznie.

Obecnie małoletni wraz z matką od marca 2015 r. mieszkają w wynajętym mieszkaniu, w którym zajmują dwa pokoje, a w trzecim zamieszkuje właściciel mieszkania. Opłata za wynajem wynosi 500 zł miesięcznie, opłata za gaz 45 zł co dwa miesiące, za energię elektryczną średnio 200 zł co dwa miesiące, za Internet i telewizję 138 zł miesięcznie. Łączny koszt utrzymania mieszkania wynosi ok. 761 zł miesięcznie, z czego na każdego małoletniego przypada 1/3 kosztów, tj. 254 zł miesięcznie. Koszt utrzymania małoletnich wynosi około 800 zł miesięcznie.

S. B. w czasie ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów miała 32 lata, wykształcenie średnie, pracowała w sklepie (...) na stanowisku zastępcy kierownika sklepu, za wynagrodzeniem w kwocie około 1920 zł miesięcznie netto. Pracowała w systemie zmianowym w godzinach od 6:00 do 14:00 i od 14:00 do 22:00. Nie miała żadnych innych źródeł dochodu. Obecnie ma 37 lat, od września 2016 r. pracuje w restauracji (...) za wynagrodzeniem około 1000 zł miesięcznie netto. Z poprzedniej pracy zrezygnowała, bo nie miała z kim zostawiać syna, obecnie jest zatrudniona na ¼ etatu z możliwością dopracowania godzin. Pracuje od godziny 8:30 do godziny 15:30. Otrzymuje 500 zł świadczenia 500 plus oraz zasiłek szkolny dla córki w wysokości 140 zł. (...) pomagają jej rodzice. Nie posiada innych dzieci.

Dowód:

- sprawozdanie kuratora, k. 37-39 w aktach sprawy X RC 3103/12;

- przesłuchanie matki małoletnich S. B., k. 43 w aktach sprawy X RC 3103/12;

- zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu, k. 41 w aktach sprawy X RC 3103/12;

- karta pracownika, k. 31-33;

- przesłuchanie matki małoletnich S. B., k. 53-55.

W czasie ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów powód G. B. miał 31 lat, zawód ślusarz, wykształcenie zawodowe, od lutego 2013 r. przebywał w Norwegii, nie znał języka, mieszkał u przyjaciela, pracował dorywczo, po wakacjach w 2013 r. miał zostać zatrudniony u przyjaciela, w czerwcu 2013 r. dostał od przyjaciela 10.000 koron (około 5400 zł). Z córką miał kontakt telefoniczny, przez komunikator S., wysłał córce laptopa. Z synem widział się 13 lutego 2013 r. Niełożył na utrzymanie dzieci. Wcześniej pracował w stoczni oraz naprawiał telewizory.

Powód obecnie ma 35 lat, od lipca 2014 r. mieszka sam w wynajmowanym pokoju, za wynajem płaci 400 zł miesięcznie oraz ponosi koszty energii elektrycznej według podziału rachunku w wysokości do 50 zł co drugi miesiąc. Za telefon ponosi wydatek w kwocie 70 zł miesięcznie. W Norwegii powód początkowo był na utrzymaniu przyjaciela i mieszkał u niego, uczył się języka, łącznie w Norwegii przebywał półtora roku, po jakimś czasie przyjaciel zatrudnił go jako pomocnika elektryka, zarabiał od 10.000 do 15.000 zł miesięcznie, na swoje utrzymanie przeznaczał około 4000-4500 zł miesięcznie. Powód wrócił do kraju, bo działalność przyjaciela została zawieszona. Po powrocie do Polski pracował „na czarno”. W okresie od 23 lutego do 30 kwietnia 2016 r. zatrudniony był w (...) spółce akcyjnej na umowę na okres próbny, jako pracownik hali-operatora wózka widłowego, z tego tytułu otrzymywał wynagrodzenie w wysokości 2100 zł miesięcznie brutto. Od 1 czerwca do 31 sierpnia 2016 r. zatrudniony był w (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością na umowę na okres próbny, jako pracownik hali w dziale tekstylia w sektorze przemysłowym, z wynagrodzeniem 1850 zł miesięcznie brutto. Powód zrezygnował z tej pracy, bo zarobki były za niskie oraz pracował w dziale tekstylia, na którym się nie znał. We wrześniu 2016 r. był zarejestrowany w Powiatowym Urzędzie Pracy w S.. Od 20 września 2016 r. zatrudniony jest w firmie (...) w S., początkowo na podstawie umowy zlecenia, od grudnia 2016 r. umowy o pracę, na stanowisku magazyniera, z minimalnym wynagrodzeniem zasadniczym. W styczniu 2017 r. powód otrzymał wynagrodzenie w wysokości 1811,81 zł brutto, w lutym 2017 r. 1917,41 zł brutto, w marcu 2017 r. 1876,12 zł brutto. Ponadto otrzymuje wynagrodzenie z tytułu pracy w godzinach nadliczbowych w wysokości do 200 zł miesięcznie. Wynagrodzenie powoda podlega egzekucji komorniczej na poczet alimentów na rzecz małoletnich oraz opłaty telefonu komórkowego Idea. Jest osobą zdrową.

Powód rzadko się widuje z dziećmi, czasem dzwoni do córki, nie ponosi wydatków związanych z utrzymaniem dzieci, sporadycznie sprawia im prezenty. Poza małoletnimi nie ma on na utrzymaniu innych dzieci ani żadnych osób.

Dowód:

- przesłuchanie powoda, k. 44 w aktach sprawy X RC 3103/12;
- sprawozdanie kuratora, k. 37-39 w aktach sprawy X RC 3103/12;
- umowa o pracę, k. 10, 15, 45-46;
- karta wizyt, k. 11;
- zaświadczenie, k. 12;
- potwierdzenie przelewu, k. 13-14, 16-18,
- oświadczenie, k. 19;
- zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu, k. 47;
- przesłuchanie powoda, k. 42-43;
- przesłuchanie świadka R. K., k. 59-60.

W dniu 1 sierpnia 2015 r. strony zawarły ugodę w sprawie spłaty zadłużenia powoda. Strony ustaliły harmonogram spłat zadłużenia, pierwsza rata była płatna do 31 sierpnia 2015 r. a ostatnia do 30 września 2016 r. Kwota raty opiewała na 400 zł, łączna spłata zadłużenia wynosiła 5600 zł. W dniu 15 kwietnia 2016 r. matka małoletnich oświadczyła, iż powód nie posiada żadnych zaległości z tytułu płaconych alimentów na rzecz małoletnich – dokonał spłaty zadłużenia objętego umową ugody z dnia 1 sierpnia 2015 r., tj. kwoty 5600 zł.

Dowód:

- oświadczenie, k. 7;

- porozumienie, k. 8;
- harmonogram spłat, k. 9;
- przesłuchanie powoda, k. 42-43;
- przesłuchanie matki małoletnich S. B., k. 53-55.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo G. B. nie zasługiwało na uwzględnienie.

Żądanie pozwu oparto o przepis art. 138 k.r.o., zgodnie z którym w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Poprzez zmianę stosunków, o których mowa w ww. przepisie należy rozumieć każdą zmianę w sferze osobistej i majątkowej, zarówno uprawnionego, jak i zobowiązanego, która wpływa na zakres usprawiedliwionych potrzeb dziecka, jak i możliwości zarobkowe rodzica, a w konsekwencji także na wysokość zobowiązania alimentacyjnego. Wskazuje się przy tym, że sama różnica wieku dziecka spowodowana upływem czasu od daty orzeczenia określającego wysokość alimentów, uzasadnia przyjęcie, że nastąpił wzrost potrzeb dziecka, wynikający m.in. z rozpoczęcia przez nie edukacji szkolnej, socjalizacji rówieśniczej, czy większych potrzeb w zakresie wyżywienia, zakupu odzieży itp. Powyższe z kolei pociąga za sobą konieczność ponoszenia zwiększonych wydatków związanych z zaspokajaniem tych potrzeb przez rodziców dziecka (por. orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 1 czerwca 1965 r., I CZ 135/64, niepubl.).

Zakres świadczeń alimentacyjnych rodzica względem dziecka wyznacza natomiast przepis art. 135 § 1 k.r.o., w myśl którego zależy on od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Zakres usprawiedliwionych potrzeb dziecka określa art. 96 k.r.o., zgodnie z którym rodzice obowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotować je należycie do pracy dla dobra społeczeństwa, odpowiednio do jego uzdolnień. Nie budzi wątpliwości, że każde dziecko musi mieć zapewnione podstawowe warunki egzystencji w postaci mieszkania, wyżywienia zapewniającego jego prawidłowy rozwój fizyczny, stosowną do wieku odzież, środki na ochronę zdrowia itp. Powyższe nie oznacza obowiązku rodziców zaspokajania wszelkich potrzeb ich małoletnich dzieci, lecz jedynie tych, które są niezbędne z punktu widzenia celu ich wychowania i przygotowania do pracy. W tym kontekście należy zauważyć, że rodzic, który w związku z utrzymaniem dziecka ponosi koszty znacznie przekraczające standardowe i niezbędne wydatki związane z utrzymaniem dziecka, nie może żądać od drugiego rodzica, w szczególności znajdującego się w trudnej sytuacji majątkowej, partycypacji w ogóle ponoszonych opłat, a jedynie w tej części, którą wyznacza dyspozycja art. 96 k.r.o.

Powód jest ojcem pozwanych, a zatem zgodnie z art. 133 § 1 k.r.o. zobligowany jest do łożenia na utrzymanie małoletnich, którzy nie posiadają majątku ani źródeł dochodów, a zatem nie są w stanie utrzymać się samodzielnie. Powyższa okoliczność nie była kwestionowana przez powoda. Kwestionował on natomiast wysokość alimentów, żądając ich obniżenia z kwoty po 400 zł miesięcznie na każde z dzieci do kwoty odpowiednio po 300 zł miesięcznie dla każdego dziecka.

Ustalając wysokość alimentów należnych od ojca na rzecz małoletnich, Sąd wziął pod uwagę zarówno usprawiedliwione koszty związane z utrzymaniem małoletnich, jak i możliwości majątkowe i zarobkowe ich obojga rodziców.

Zakres możliwości zarobkowych zobowiązanego podlega ocenie z punktu widzenia wynagrodzenia, jakie ten otrzymywałby przy pełnym wykorzystaniu swoich sił i możliwości, nie zaś wynagrodzenia rzeczywiście otrzymywanego. Podkreśla się przy tym, że rodzic winien dzielić się z dziećmi nawet skromnym wynagrodzeniem, a nadto, że dzieci mają prawo do równej z rodzicami stopy życiowej, niezależnie od tego, czy żyją z nimi wspólnie, czy też oddzielnie (por. orzeczenie Sądu Najwyższego z 5 stycznia 1956 r., III Cr 919/55, OSN 1957, poz. 74).

Przy uwzględnieniu powyższego, rolą Sądu w pierwszej kolejności było ustalenie, czy od ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów, nastąpiła przewidziana art. 138 k.r.o. zmiana stosunków.

Sąd doszedł do przekonania, iż zmiana taka nie miała miejsca.

Należy zauważyć, iż od ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów do chwili wytoczenia powództwa w niniejszej sprawie minęły niecałe cztery lata, na których przestrzeni nie nastąpiło ani istotne zwiększenie cen towarów i usług, ani zmiana stosunków społeczno-gospodarczych w Polsce. Mimo, iż oboje małoletni są na różnym etapie edukacji oraz rozwoju psychofizycznego to aktualne koszty ich utrzymania są porównywalne z tymi, które istniały w chwili orzekania w przedmiocie alimentów przez Sąd Okręgowy w Szczecinie. Zdaniem Sądu, ustalone w stanie faktycznym koszty, wynikające z przesłuchania przedstawicielki ustawowej małoletnich, a przy tym ocenione przez pryzmat zasad doświadczenia życiowego i zawodowego, są w sposób naturalny związane z utrzymaniem osób w takim wieku oraz przy takim stanie zdrowia, w jakim obecnie znajdują się małoletni. Konieczność odwołania się do zasad doświadczenia życiowego i zawodowego w zakresie wydatków związanych z ich utrzymaniem wynikała z tego, że przedstawicielka ustawowa nie przedłożyła dokumentów, z których jednoznacznie wynikałaby wysokość wszystkich wydatków związanych z utrzymaniem małoletnich, a o ich wysokości nie mogą świadczyć same tylko subiektywne twierdzenia uprawnionych. W czasie ostatniego orzekania o alimentach matka małoletnich ponosiła koszt utrzymania mieszkania łącznie w wysokości 1280 zł miesięcznie, z czego na każdego małoletniego przypadała 1/3 kosztów tj. 427 zł miesięcznie. Natomiast obecny łączny koszt utrzymania mieszkania wynosi ok. 761 zł miesięcznie, z czego na każdego małoletniego przypada 1/3 kosztów, tj. 254 zł miesięcznie, a więc o 173 zł mniej. Ponadto w ocenie Sądu fakt, iż matka małoletnich zmieniła pracę na mniej płatną – zarabia około 900 zł mniej - nie jest aż tak istotny, albowiem w czasie ostatniego orzekania o alimentach ponosiła ona koszty opiekunki dla syna w wysokości 800 zł miesięcznie, a obecnie małoletni M. uczęszcza do zerówki i matka ponosi koszty jego obiadów w placówce w wysokości 110 zł miesięcznie – tak więc różnica w wydatkach się kompensuje. Tym samym zarzut powoda dotyczący tego, iż matka pozwanych bez uzasadnienia zaprzestała przyczyniać się w dotychczasowej mierze do utrzymania dzieci nie był zasadny. Zdaniem Sądu decyzja matki małoletnich o zmianie pracy jest zrozumiała, gdyż wcześniejsza praca była zmianowa i musiałaby ona ponosić dodatkowe koszty opieki, a obecnie pracuje do godziny 15:30 z możliwością dopracowania godzin i nie musi ponosić dodatkowych kosztów, które jak już wspomniano kompensują się. Na marginesie należy zauważyć, że matka małoletnich nie posiada wyuczonego zawodu, co może stanowić przeszkodę w znalezieniu lepiej płatnej pracy.

Jeżeli chodzi o możliwości majątkowe i zarobkowe G. B. to przede wszystkim wskazać należy, że w trakcie sprawy rozwodowej przebywał w Norwegii i pozostawał na utrzymaniu przyjaciela, który następnie zatrudnił go w swojej firmie jako pomocnika elektryka, w wyniku czego powód uzyskiwał dochód w kwocie około 10.000-15.000 zł, a na swoje utrzymanie przeznaczał miesięcznie kwotę około 4000-4500 zł. Jako kolejną przesłankę obniżenia obowiązku alimentacyjnego powód wskazał powrót do Polski oraz podjęcie zatrudnienia znacznie mniej płatnego.

Jakkolwiek Sąd dał wiarę zeznaniom powoda dotyczącym utraty pracy w Norwegii z powodu zawieszenia działalności zatrudniającego go przyjaciela, a tym samym, fakt iż nie pozbawił się on celowo dobrze płatnego zatrudnienia, niemniej jednak należy zważyć, że powód nie podjął poszukiwań kolejnej pracy na terenie Norwegii. Takiego zachowania natomiast należałoby oczekiwać zwłaszcza w sytuacji, kiedy powód ma na utrzymaniu dwoje dzieci, a na terenie Norwegii pracował prawie dwa lata, uczył się języka i miał gdzie mieszkać, gdyż jak sam przyznał, w Norwegii mieszkał u przyjaciela, nawet w okresie pozostawania bez pracy.

Mimo to jednak uznając prawo powoda do powrotu do kraju ojczystego i świadczenia pracy na jego terenie, Sąd uznał, że jego możliwości majątkowe i zarobkowe są porównywalne z tymi, jakie istniały w czasie orzekania w sprawie rozwodowej. Po powrocie do Polski powód pracował „na czarno”. Następnie powód podejmował pracę zarobkową, z jednej zrezygnował ze względu na niskie zarobki i przedmiot pracy. Obecnie pracuje na umowę o pracę w firmie (...) na stanowisku magazyniera z minimalnym wynagrodzeniem zasadniczym. Powód nie czynił zadość swojemu obowiązkowi alimentacyjnemu, w związku z czym powstało zadłużenie na kwotę ok. 5600 zł, które powód uregulował

po powrocie do Polski w drodze ugody zawartej z matką pozwanych. W chwili obecnej wynagrodzenie powoda podlega egzekucji komorniczej.

W tym miejscu należy zwrócić uwagę na fakt, iż zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego nie należy kojarzyć z wysokością faktycznych zarobków bądź też czystego dochodu z majątku, które mogą się zmieniać niezależnie od rzeczywistej zmiany w zakresie możliwości zarobkowych i majątkowych danej osoby. W ocenie zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego mieszczą się także te niewykorzystane, jeżeli tylko są realne, a potrzebom uprawnionego zobowiązany nie jest w stanie sprostać posiadanymi środkami. W ocenie Sądu powód nie wykorzystuje w pełni swoich możliwości zarobkowych i majątkowych. G. B. jest osobą zdrową, nie posiada zaświadczenia o niepełnosprawności lub przeszkodach do podjęcia zatrudnienia. Posiada kwalifikacje zawodowe oraz doświadczenie, pozwalające mu na podjęcie zatrudnienia zapewniającego mu zarobki na poziomie wyższym niż obecnie osiągnany. Zmiana zatrudnienia przez powoda, nie może mieć wpływu na poziom i jakość życia małoletnich pozwanych. W ocenie Sądu sytuacja pracownicza, w której znajduje się obecnie powód, winna być sytuacją przejściową i powinien on dołożyć wszelkich starań w celu zdobycia zatrudnienia lepiej płatnego, będącego w zasięgu jego możliwości zarobkowych.

Niewątpliwie koszty utrzymania dzieci obciążają nie tylko matkę, ale również ojca dzieci. G. B. miał sporadyczne kontakty z dziećmi, jednak nie może być to utożsamiane ze sprawowaniem codziennej pieczy nad nimi. G. B. nie czyni więc osobistych starań o wychowanie dzieci, obciążając tym obowiązkiem ich matkę, co w myśl art. 135 § 2 k.r.o. uzasadniałoby obciążenie go kosztami utrzymania dzieci w większym zakresie niż ich połowa. Z drugiej strony należy wskazać, iż ze względu na wiek i stopień rozwoju żadne z małoletnich, w przeciwieństwie do niemowląt i młodszych dzieci, nie wymaga permanentnej opieki rodziców.

Z tych też względów, w ocenie Sądu, obecne możliwości majątkowe i zarobkowe G. B. pozwalają mu na płacenie alimentów w dotychczasowej wysokości tj. w kwotach po 400 zł miesięcznie na rzecz każdego z małoletnich. Kwoty te są adekwatne do możliwości zarobkowych i majątkowych G. B., a zarazem stanowią połowę kosztów utrzymania małoletnich.

Sąd dokonał oceny zgromadzonych w sprawie dowodów w oparciu o dyspozycję art. 233 § 1 k.p.c. Sąd nadał moc dowodową i przmiot wiarygodności dokumentom zgromadzonym w toku postępowania oraz znajdującym się w aktach sprawy X RC 3103/12, które nie były przez strony kwestionowane ani nie budziły wątpliwości Sądu. Powyższe dowody pozwoliły na ocenę sytuacji majątkowej i zarobkowej rodziców małoletnich oraz zakresu ich usprawiedliwionych potrzeb.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka R. K. oraz stron, co do ich sytuacji majątkowej, zarobkowej, kosztów utrzymania własnego oraz małoletnich pozwanych. Ustalając zakres usprawiedliwionych potrzeb małoletnich w zakresie kosztów utrzymania mieszkania i małoletnich Sąd kierował się złożonymi przez ich matkę zeznaniami, których nie kwestionował powód, a ponadto Sąd przyjął kierując się doświadczeniem życiowym i zawodowym oraz wiedzą ogólną.

Mając na uwadze powyższe, postanowiono jak w sentencji wyroku.